

Василь Симоненко

Скільки б не судилося страждати,

Все одно, благословлю завжди

День коли мене родила мати

Для життя, для щастя, для біди.

День, коли мої маленькі губи

Вперше груди мамині знайшли,

День, що мене вперше приголубив

Ласкою проміння із імли.

Як мені даровано багато,

Скільки в мене щастя, чорт візьми! —

На землі сміятись і страждати

Жити і любити поміж людьми!